

7. TĒMA 10. – 16. MAIJS

KRISTUS – BAUSLĪBAS GALS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 5:12-21, 6:15-23, 7:13-25, 9:30-10:4, Gal. 3:19-24.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo bauslības gals ir Kristus, lai taisnību iegūtu ikviens, kas tic.” (Rom. 10:4)

Rādā labi zināmā žurnālā pa visu lappusi bija reklāma ar virsrakstu, kurā bija teikts: “Iegūstiet nemirstību! (Mēs nekrāpjamies.)” Vienā ziņā viņi mājās, jo reklāmā tālāk bija teikts: „Lai uzzinātu, kā atstāt mantojumu labdarībai, kas tavā vārdā dāvinās dāvanas mūžīgi, sazinies ar mums – un tu saņemsi bezmaksas bukletu.”

Rakstnieki, zinātnieki, filozofi un teologi tūkstošiem gadu ir cīnījušies ar nāves jautājumu un kāda tai ir nozīme mūsu dzīvē. Tādējādi reklāma bija gudrs, bet beigās nesekmīgs veids, kā palīdzēt cilvēkiem atrisināt mirstības jautājumu.

Turpretī Jaunajā Derībā mums ir parādīts vienīgais veids, kā iegūt nemirstību, un tas ir caur ticību Jēzum, neatkarīgi no likuma – lai gan mums tas ir jāievēro. Patiešām, paklausība likumam nav konfliktā ar žēlastību. Tieši pretēji, tas ir tas, ko no mums sagaida, ja esam saņēmuši žēlastību.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. maijā!

Kur grēks ir pārpilnībā

Lai gan likums norāda uz mūsu grēkiem, tas nav spējīgs mūs no tiem izglābt. Tomēr šī bezpalīdzība parāda, ka mums ir vajadzīgs Jēzus – vienīgais risinājums grēkam.

Izlasi Rom. 5:12-21! Kā šajos pantos ir atklāta vēsts par Dieva žēlastību?

Ievēro šajā pantā pastāvīgo saistību starp grēku un nāvi. Atkal un atkal tie parādās ciešā saistībā viens ar otru. Un tas ir tāpēc, ka grēks, Dieva likuma pārkāpšana, vada nāvē.

Tagad izlasi Rom. 5:20! Kad „ienāca” likums, grēks bija pārpilnībā tādā ziņā, ka likums skaidri definē, kas ir grēks. Tomēr tā vietā, lai ienestu grēka dabiskās sekas, kas ir nāve, Pāvils saka: „Kur vairojas grēks, tur pārpārēm vairojusies arī žēlastība.” Citiem vārdiem sakot, nav svarīgi, cik slikts ir grēks, Dieva žēlastība ir pietiekama, lai to aplātu to labā, kas ticībā pieprasa sev Viņa apsoliņumus.

1. Jāņa 3:4 tulkojuma ietekmē karaļa Džeimsa versijā („grēks ir likuma pārkāpums”), daudzi ar grēku saprot tikai desmit baušļu pārkāpšanu. Tomēr burtiskāks tulkojums ir: „Grēks ir bezlikumība (anomia).” (NKJV) Viss, kas ir pretējs Dieva principiem, ir grēks. Tādējādi, lai gan desmit baušļi vēl formāli nebija atklāti, kad Ādams ēda aizliegto augli, viņš pārkāpa Dieva pavēli (1. Moz. 2:17) un rezultātā bija vainīgs grēkā. Patiešām, Ādama grēka dēļ nāves lāsts ir ietekmējis visas cilvēces paaudzes (Rom. 5:12, 17, 21).

Pretēji Ādama neuzticībai, Jēzus uzticība Dieva likumam deva cerību uz mūžīgo dzīvību. Lai gan kārdināts, Jēzus nekad nepakļāvās grēkam (Ebr. 4:15). Vēstulē romiešiem Pāvils cildina Jēzus taisno paklausību, kuras rezultāts ir mūžīgā dzīvība (Rom. 5:18-21) tiem, kas to pieņem. Kā otrais Ādams Jēzus pilnībā ievēroja likumu un salauza nāves lāstu. Viņa taisnība tagad var kļūt par ticīgā daļu. Cilvēks, kas ir notiesāts uz nāvi, jo ir iemantojis pirmā Ādama grēku, tagad var izmantot dzīvības dāvanu, pieņemot Jēzus, otrā Ādama taisnību.

Likums un žēlastība (Rom. 6:15-23)

Viena no patiesībām, ko kristiešiem ir grūti aptvert, ir likuma nozīme to dzīvē, kas ir glābti žēlastībā. Ja ticīgais iegūst taisnību, pieņemot Jēzus dzīves un nāves pietiekamību, kāpēc vēl joprojām ir nepieciešams ievērot likumu? Šis jautājums nodrošina vēl vienu iespēju atkārtot galveno domu: likums nekad nebija paredzēts, lai nodrošinātu glābšanu. Tā loma (pēc krišanas) bija definēt grēku. Tomēr krusts nenoliedz, ka cilvēkam ir jāturpina ievērot Dieva likumu, tieši tāpat kā tas, kam ir piedota ātruma pārkāpšana, nevar turpināt to pārkāpt.

Saskaņā ar Rom. 6:12, 15-23 kāda ietekme ir dzīvošanai žēlastībā? Sk. īpaši Rom. 6:12, 15, 17.

Žēlastība un likums nav pretēji. Tie viens otru nenoliedz. Tie ir spēcīgi saistīti. Likums, kas nevar mūs izglābt, parāda, kāpēc mums ir vajadzīga žēlastība. Žēlastība nav pretēja likumam, bet nāvei. Mūsu problēma nav likums pats par sevi, bet mūžīgā nāve, ko rada likuma pārkāpšana.

Pāvils brīdina kristiešus būt uzmanīgiem un nelietot apsolīto žēlastības dāvanu kā attaisnojumu grēkam (Rom. 6:12, 15). Tā kā grēku definē likums, kad Pāvils saka, lai kristieši negrēko, Viņš pamatā tiem pasaka: ievērojiet likumu, paklausiet baušļiem!

„Pāvils vienmēr paaugstināja dievišķos likumus. Viņš rādīja, ka bauslībai nav spēka izglābt cilvēku no soda par nepaklausību. Pārkāpējiem vispirms jāatgriežas no grēkiem un jāpazemojas Dieva priekšā, kura taisnās dusmas tie izraisījuši, nepildot Viņa likumus; un tāpat tiem nepieciešama dzīva ticība Kristus asinīm kā vienīgajam grēku piedošanas līdzeklim.” (E. Vaita „Apustuļu darbi”, 393. lpp.)

Kāpēc ir tik viegli iekrist kļūdainajā loģikā, kas saka, ka mums vairs nav jāpaklausa likumam, jo tas mūs neglābj?

Es, nožēlojamais cilvēks!

Izlasi Rom. 7:13-25! Kā lai mēs saprotam šos pantus? Vai Pāvils runā par neatgrieztu cilvēku, vai arī tā ir atgriezta cilvēka pieredze? Kā tu pamatosi savu atbildi? _____

Ja tu neesi drošs, uz ko šie panti attiecas, tu neesi viens. Teologi arī gadsimtiem ilgi ir cīnījušies ar šo jautājumu. Cilvēks, kas šeit aprakstīts, ir tāds, kas priecājas par Dieva likumu (tas nebūt neizklausās pēc neticīgā), tomēr šķiet, ka viņš vergo grēkam (kristiešiem ir apsolīts spēks pār grēku). SDA komentāros, aplūkojot argumentus no abām pusēm, teikts: „Pāvila galvenais nolūks šajos pantos, šķiet, ir parādīt attiecību, kas eksistē starp likumu, evaņģēliju un cilvēku, kas ir pamodināts nopietnām cīņām pret grēku, gatavojoties glābšanai. Pāvila vēsts ir, ka, lai gan likums var kalpot, lai paātrinātu un pastiprinātu cīņu, vienīgi Jēzus Kristus evaņģēlijs var nest uzvaru un atvieglojumu.” (The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 554.)

Nav svarīgi, kā mēs raugāties uz šiem pantiem, mums vienmēr ir jāatceras, ka cilvēks, kas cīnās ar grēku, tik un tā ir spējīgs izdarīt pareizo izvēli. Ja tas tā nebūtu, visi Pāvila (kā arī citi) apsolījumi dot spēku pār grēku būtu nenozīmīgi. Kā parāda Mat. 5. nodaļa, grēks bieži sākas, pirms ir izdarīta darbība. Tas nozīmē, ka cilvēks pārkāpj likumu, vienkārši domājot kaut ko grēcīgu. Normālos apstākļos šī realitāte varētu būt neapmierinātības avots. Tomēr Rom. 7. nodaļas kontekstā cilvēks nav bezpalīdzīgs. Personai, kas dzīvo Garā, vienmēr pastāvošais likums kalpo kā pastāvīgs atgādinājums, ka atbrīvošana nāk, pateicoties Jēzum (Rom. 7:24-8:2).

Izlasi vēlreiz šodienas pantu! Kā tas saskan ar tavu pieredzi ar Kungu? Neskatoties uz savām cīņām, kā tu vari piedzīvot cerību, ko Pāvils šeit izsaka?

Likuma mērķis (Rom. 9:30-10:4)

Šīs nedēļas tēmas virsraksts ir no Rom. 10:4 – “Kristus ir bauslības gals”. Daudzi, kas ir noskaņoti negatīvi domāt par likumu, automātiski šo pantu skaidro šādi: “Kristus padarīja likumu novecojušu.” Tomēr šāda izpratne ir pretēja daudzām atsauksmēm Vēstulē romiešiem un citās Jaunās Derības daļās, kurās runāts par likuma nepārtraukto spēkā esamību.

Izlasi Rom. 9:30-10:4! Kā Pāvils šeit paskaidro, ka glābšanu dod ticība, nevis likums? _____

_____

Tāpat kā visā atlikušajā Vēstulē romiešiem, Pāvila nolūks šajos pantos ir parādīt patieso taisnības avotu. Likums ir taisnības indikators, bet tas nespēj padarīt cilvēkus taisnus. Tādējādi Pāvils aino paradoksu: tautas (pagāni), kas pat necīnījās pēc taisnības, bija to ieguvuši, bet Israēls, kas centās ievērot taisno likumu, to neieguva. Pāvils neizslēdz jūdus no taisnības. Viņš arī nesaka, ka visi nejūdi ir taisni. Viņš vienkārši pasaka, ka likums nenodrošina grēciniekam taisnību, vienalga, vai viņš ir jūds vai pagāns.

Daudzi jūdi bija nopietni savās ilgās pēc taisnības, bet viņu meklējumi bija veltīgi (Rom. 10:2). Viņi bija dedzīgi kalpot Dievam, bet gribēja to darīt paši pēc savas izpratnes. Viņi bija paņēmuši vienu daļu no Dieva atklāsmes (likumu) un sajaukuši to ar savas glābšanas Avotu. Lai arī cik labs būtu likums, tas nav pietiekami labs, lai kādu glābtu. Patiesībā tas nevis padara cilvēku taisnu, bet izgaismo viņa grēcīgumu. Tas palielina vajadzību pēc taisnības. Tāpēc Pāvils apraksta Kristu kā bauslības galu. Viņš nav „gals” tādā ziņā, ka likums tiek pārtraukts, bet gan tādā ziņā, ka ir likuma mērķis – Viņš ir tas, uz ko norāda likums. Likums vada cilvēku pie Kristus, kad nožēlojošais grēcinieks pie Viņa meklē glābšanu. Likums atgādina visiem kristiešiem, ka Kristus ir mūsu taisnība (Rom. 10:4).

Cilvēki, kas nopietni raugās uz likumu, vienmēr atrodas briesmās iekrist burta kalpībā, cenšoties iecelt „paši savu taisnību”. Kā mēs varam būt uzmanīgi un neiekrist šajās viltīgajās lamatās, cenšoties paklausīt Dieva likumam?

_____

Disciplinētājs (Gal. 3:19-24)

Tāpat kā Vēstulē romiešiem Pāvils arī galatiešiem atklāj, ka likuma mērķis ir definēt grēku, nevis padarīt cilvēkus taisnus (Gal. 3:19, 21).

Izlasi Gal. 3:23, 24! Kādus salīdzinājumus Pāvils izmanto, lai aprakstītu likuma nolūku? Kā tu domā, ko šie salīdzinājumi nozīmē? _____

Atkarībā no tulkojuma likums 24. pantā tiek nosaukts par „skolotāju”, „uzraugu”, „aizbildni” un „pieskatītāju”. Grieķu termins attiecas uz vergu, kas strādā pie bagātnieka par viņa dēla disciplinētāju. Viņa atbildība bija nodrošināt, lai dēls iemācītos pašdisciplīnu. Lai gan viņš bija vergs, aizbildnim bija dota vara darīt to, kas bija nepieciešams, lai dēls rīkotos pareizi, arī fiziski sodīt. Kad dēls kļuva pieaudzis, disciplinētājam vairs nebija varas pār viņu.

Ņemot vērā paskaidrojumu par disciplinētāja lomu, kā tu domā, kāds ir likuma nolūks tam, kas saņēmis glābšanu Kristū? _____

Lai gan disciplinētājam vairs nebija varas pār pieaugušo dēlu, no dēla sagaidīja, lai gūtās mācības padarītu viņu spējīgu pieņemt nobriedušus lēmumus. Līdzīgi, lai gan kristieši neatrodas zem nosodošās likuma varas, kā cilvēkiem, kas ir sasnieguši briedumu, viņiem vajadzētu rīkoties saskaņā ar likuma principiem.

Papildus disciplinētāja lomai likums darbojas arī kā uzraugs, kas pasargā ticīgo, kamēr nāk „ticība” (Gal. 3:23). Šeit mēs atkal redzam, ka Kristus ir likuma „gals”, mērķis. Pāvils uz to skaidri norāda, sakot, ka likums ir aizvedis mūs pie Kristus, lai mēs varam būt attaisnoti ticībā” (24. p., KJV).

Izlasi rūpīgi Gal. 3:21! Ko šis pants pasaka tādū, kam uz visiem laikiem vajadzētu pārtraukt domu, ka kāds var tikt glābts, paklausot likumam? Kāpēc šī ir tik laba vēsts? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā! _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Bauslība mums atklāj grēku un liek izjust vajadzību pēc Kristus, liek bēgt pie Viņa pēc piedošanas un miera, kas iegūstams, nožēlojot savus grēkus Dieva priekšā un ticot mūsu Kungam Jēzum Kristum. [..]

Desmit baušļu likumus nevajadzētu aplūkot tik daudz no aizliedzošās puses, bet gan no žēlastības puses. Šie aizliegumi ir droša garantija laimei, kas iegūstama paklausībā. Pieņemot tos Kristū, tie rada mūsos šķīstu raksturu, kas mūs iepriecinās visos mūžīgajos laikmetos. Paklausīgajiem tas ir kā aizsargājošs mūris. Mēs tur ieraugām Dieva laipnību, kas, atklājot cilvēkiem nemainīgos taisnības principus, cenšas tos pasargāt no ļaunuma, kas seko pārkāpumiem.” (E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 234., 235. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet brīnišķīgo cerību, kas ir atrodama Gal. 3:21! Kā šeit ir tik skaidri atklāts žēlastības evaņģēlijs? Kāpēc šim pantam vajadzētu būt absolūtai preteindei pret burta kalpību?

---

2. Tie, kas sevi sauc par Dieva bērniem, nevar izvēlēties dzīvot vai nedzīvot dievbijīgi. Daudzi cilvēki, labi domādami, uzsver mūsu vajadzību iegūt „pilnību”, ja vēlamies ieiet valstībā. Diemžēl tie, kas pieņem šo doktrīnu, ne tikai veicina pašpietiekamību kā glābšanas atslēgu, bet viņi ignorē cilvēka grēcīgās dabas realitāti. Cilvēkiem ir jādzīvo ar savām mantotajām tiesmēm uz grēku un viņus pastāvīgi bombardē kārdināšanas. Vēl satraucošāka ir mazdūšība, ko piedzīvo tie, kas pastāvīgi skatās uz sevi un uz saviem darbiem kā uz savas glābšanas barometru. Ja salīdzinām sevi ar Dieva svētumu un Viņa likumu, kurš mūsu starpā ir tāds, kas var apmierināt likuma prasības? Kā mēs varam būt piesardzīgi, lai, cenšoties dzīvot dievbijīgu, uzticīgu dzīvi, neiekristu teoloģijā, kas cerību uz glābšanu rod kaut kur citur, nevis Kristus taisnībā, kas mūs aplāj?

---

3. Kāds ir likuma mērķis?
